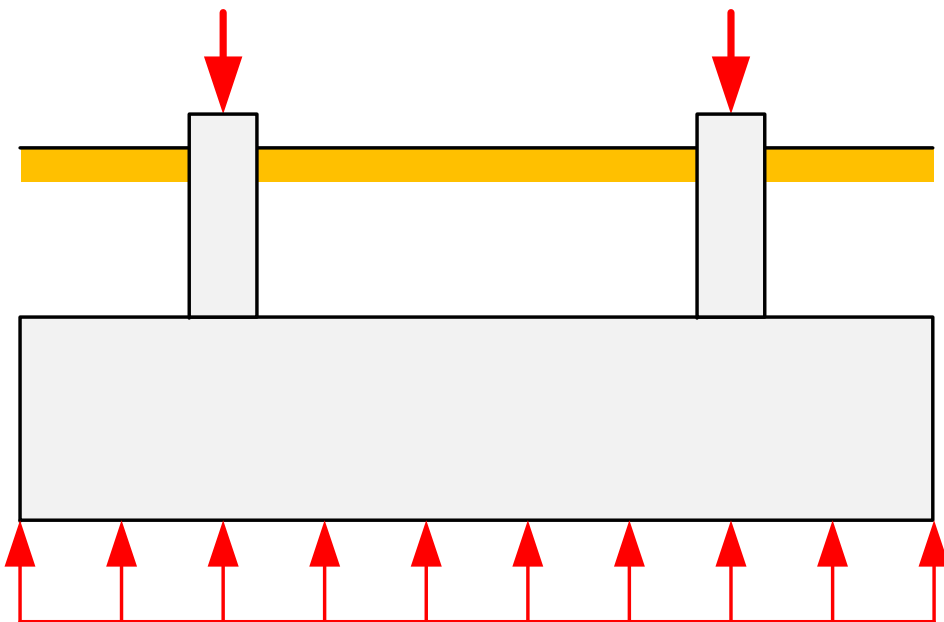

13

Reinforced Concrete Design II

Footing Design 2

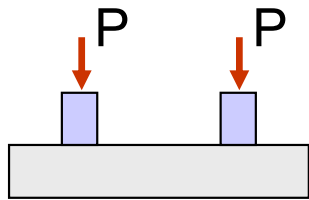
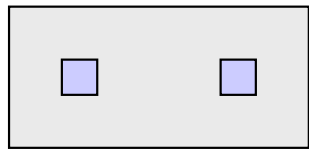

- Combined Footing
- Strap Footing

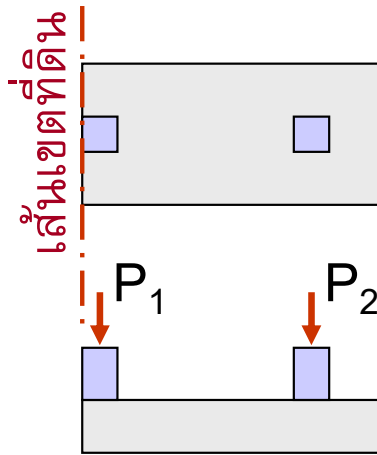
โดย ผศ.ดร.มงคล จิรวรรณเดช

ฐานรากร่วมรับเสาคู่

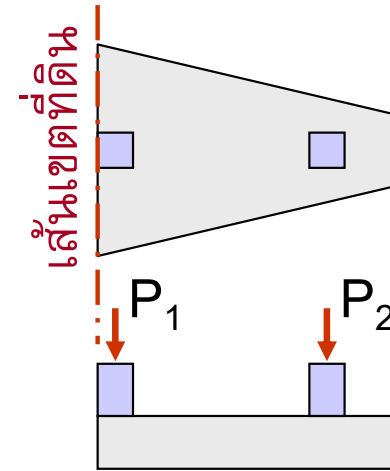
ในบางกรณีที่เสาอยู่ใกล้กันหรือเสาต้นนอกอยู่ชิดเส้นเขตที่ดิน จะทำฐานรากร่วมเพื่อให้
น้ำหนักบรรทุกจากตอม่อตรงกับศูนย์ถ่วงฐานราก

ตอม่อ 2 ต้น
อยู่ใกล้กัน

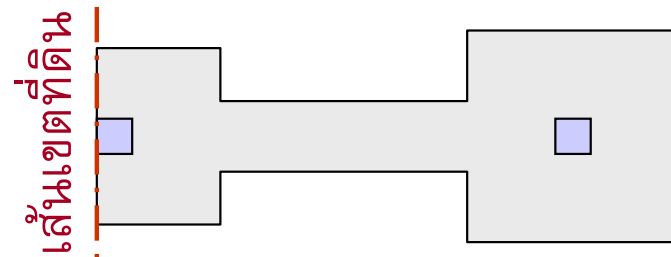

ตอม่อติดเขตที่ดิน
โดยที่ $P_1 < P_2$

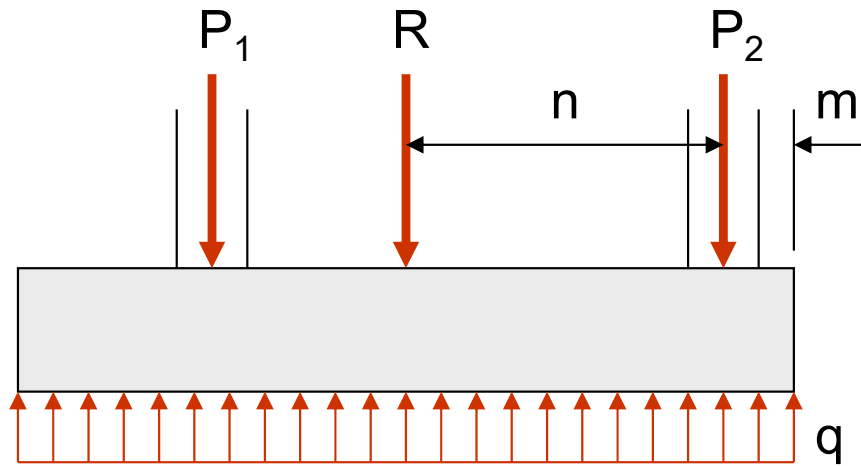

ถ้า $1/2 < P_2/P_1 < 1$
ใช้ฐานรากสี่เหลี่ยมคางหมู

ถ้า $P_2/P_1 < 1/2$ หรือฐานรากอยู่ห่างกัน
ใช้ฐานรากร่วมแบบมีคานเชื่อม

การกำหนดขนาดฐานรากร่วม

ตำแหน่ง **C** ของแรงลัพธ์ R ของ
น้ำหนัก P_1 และ P_2 :

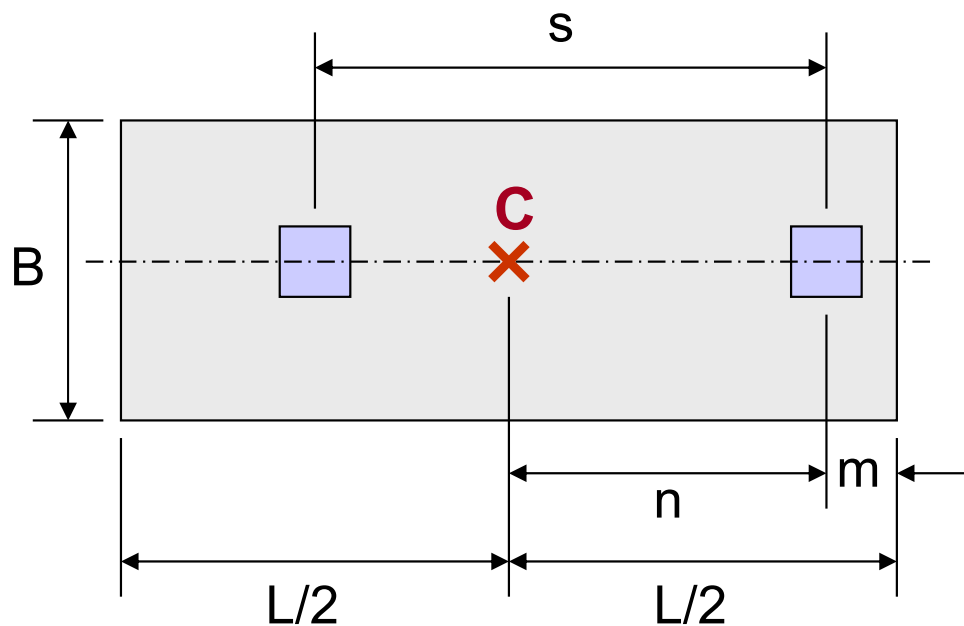
$$n = \frac{P_1 s}{P_1 + P_2} = \frac{P_1 s}{R}$$

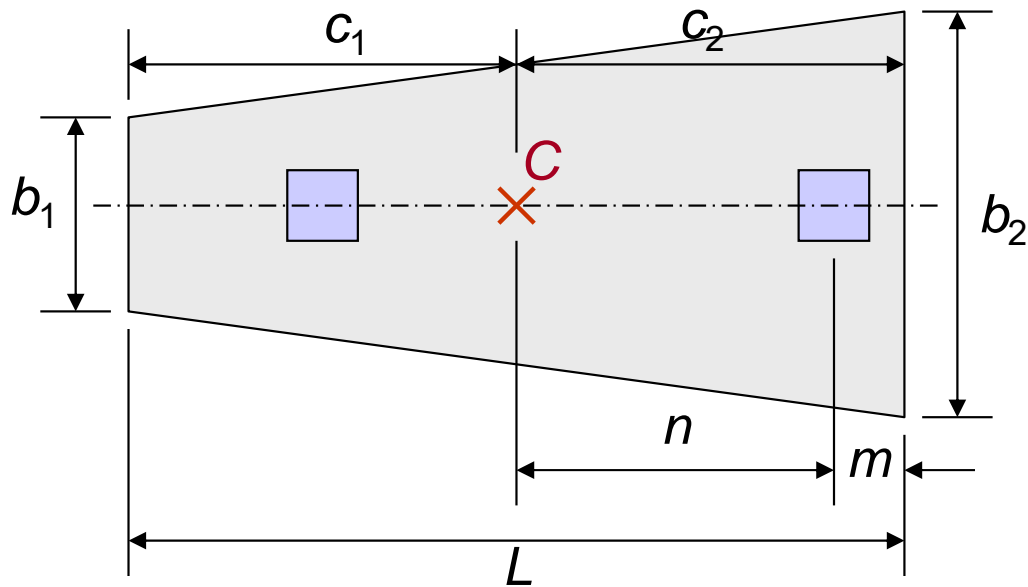
จากจุด **C** กำหนดความยาวออกไปทั้ง
สองข้างเท่ากับ $L/2$:

$$L = 2(m + n)$$

ความกว้างฐานราก :

$$B = \frac{P_1 + P_2 + W}{qL}$$

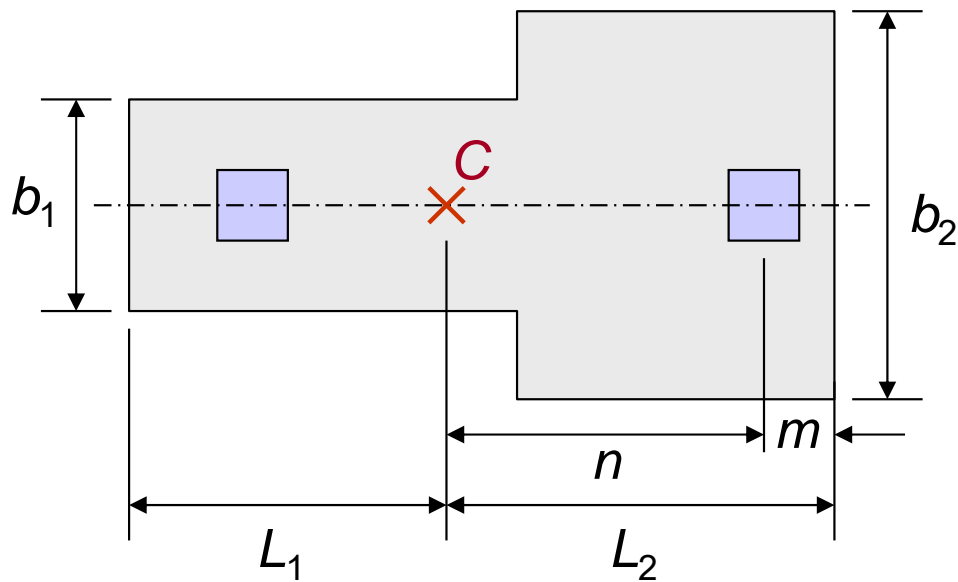

$$\frac{b_2}{b_1} = \frac{3(n+m) - L}{2L - 3(n+m)}$$

$$(b_1 + b_2) = \frac{2R}{q_e L}$$

$$c_1 = \frac{L(b_1 + 2b_2)}{3(b_1 + b_2)}$$

$$c_2 = \frac{L(2b_1 + b_2)}{3(b_1 + b_2)}$$

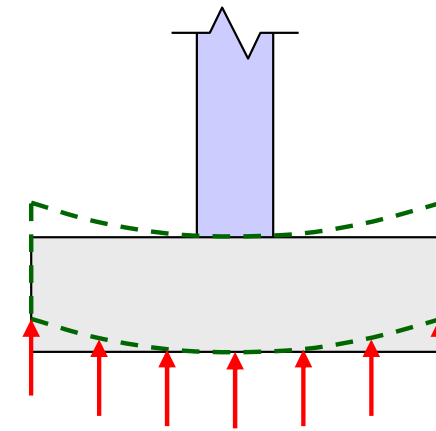
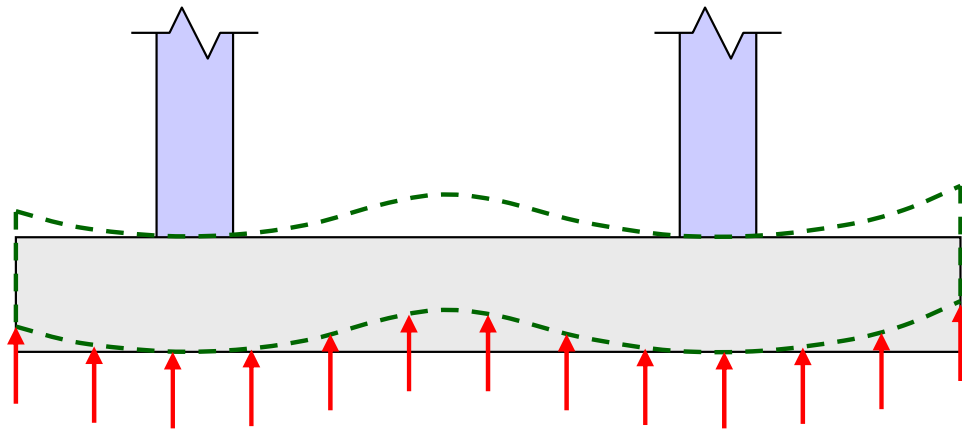
$$b_1 = \frac{2(n+m) - L_2}{L_1(L_1 + L_2)}$$

$$b_2 = \frac{R}{q_e L_2} - \frac{L_1 b_1}{L_2}$$

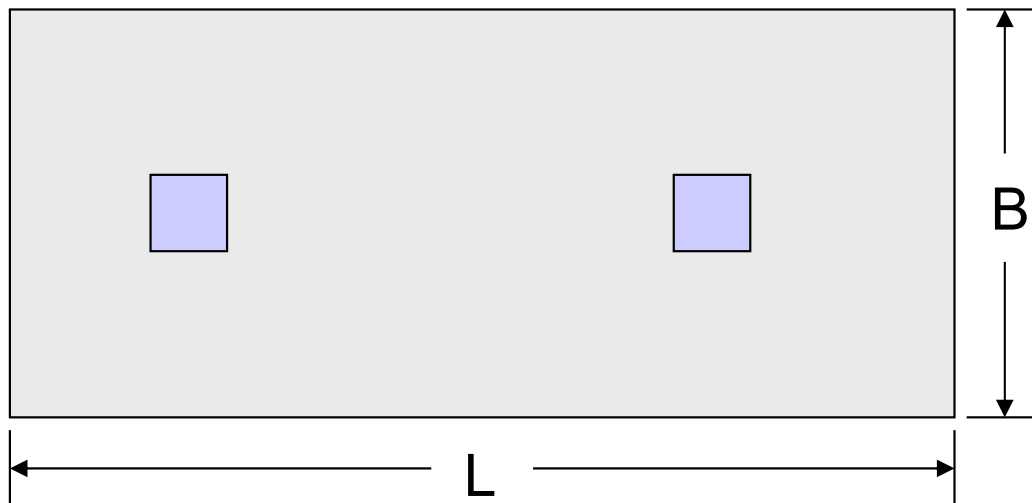
$$L_1 b_1 + L_2 b_2 = \frac{R}{q_e}$$

การ โกงแ่่นของฐานรากร่วม

เมื่อกำหนดฐานรากได้ตรงศูนย์กลางกับแรงลัพธ์ของน้ำหนักบรรทุกทุก หน่วยแรงดันดินใต้ฐาน จะกระจายแบบแผ่สม่ำเสมอ ฐานรากจะมีการโก่งแ่่นดังในรูป

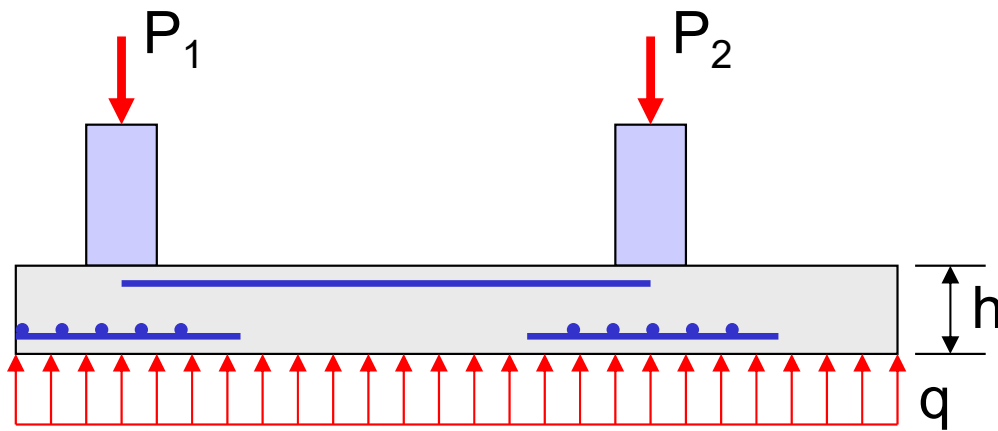

Side view

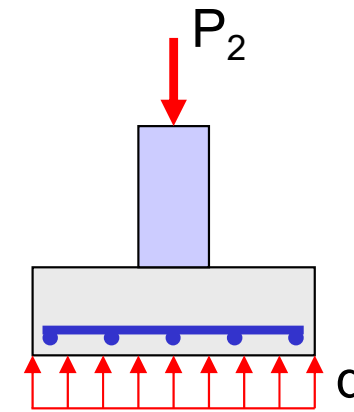
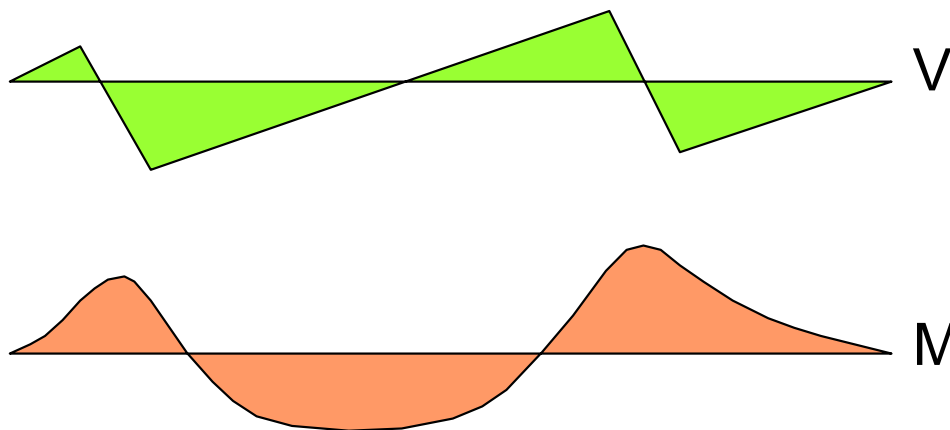

การเสริมเหล็กในฐานรากร่วม

การเสริมเหล็กมีทั้งทางด้านยาวและด้านสั้น มีทั้งด้านบนและด้านล่าง ขึ้นกับแผนภูมิ
โมเมนต์ดัด

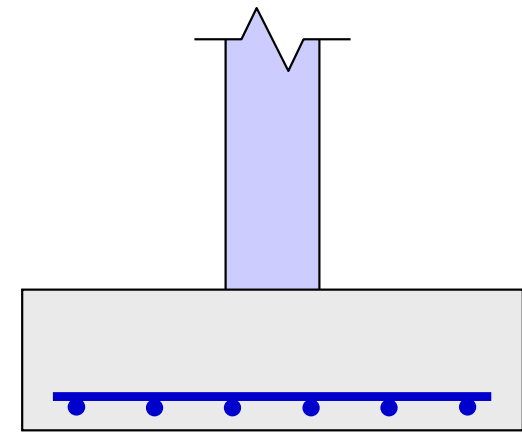
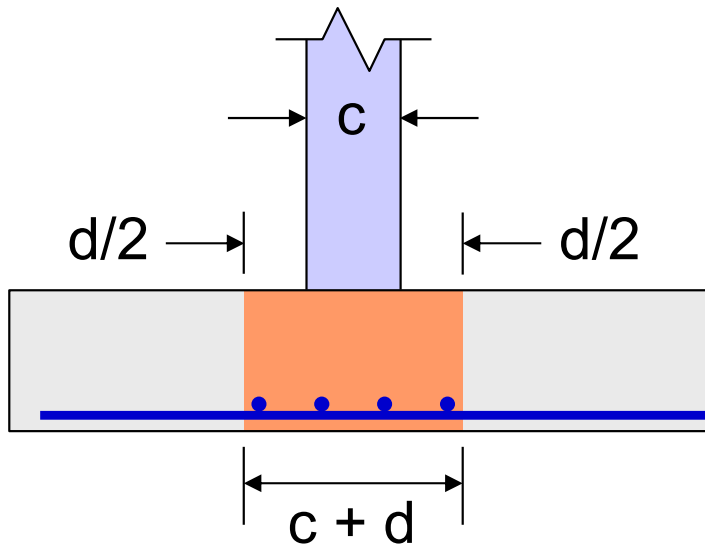

การเสริมเหล็กทางยาว

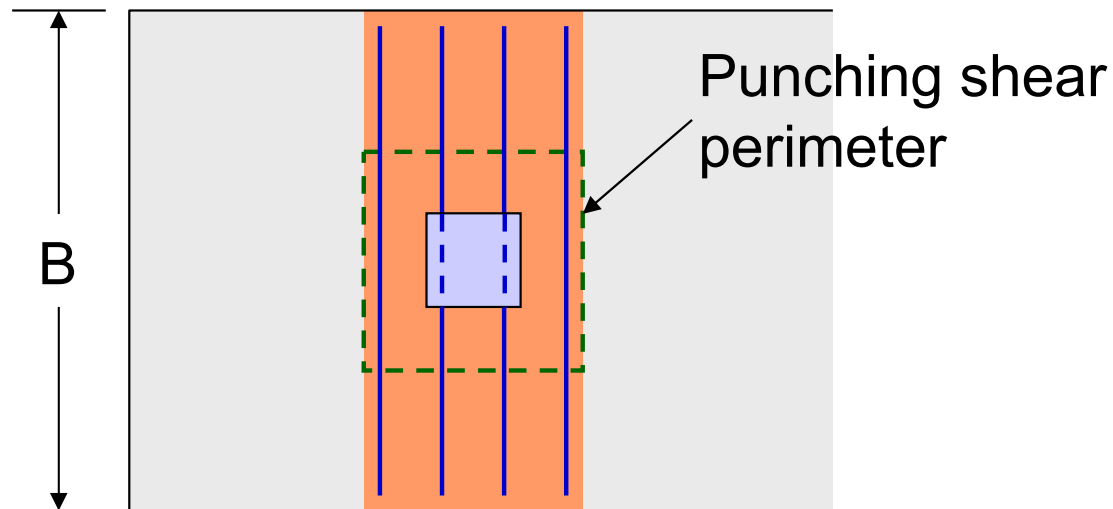

การเสริมเหล็กทางสั้น

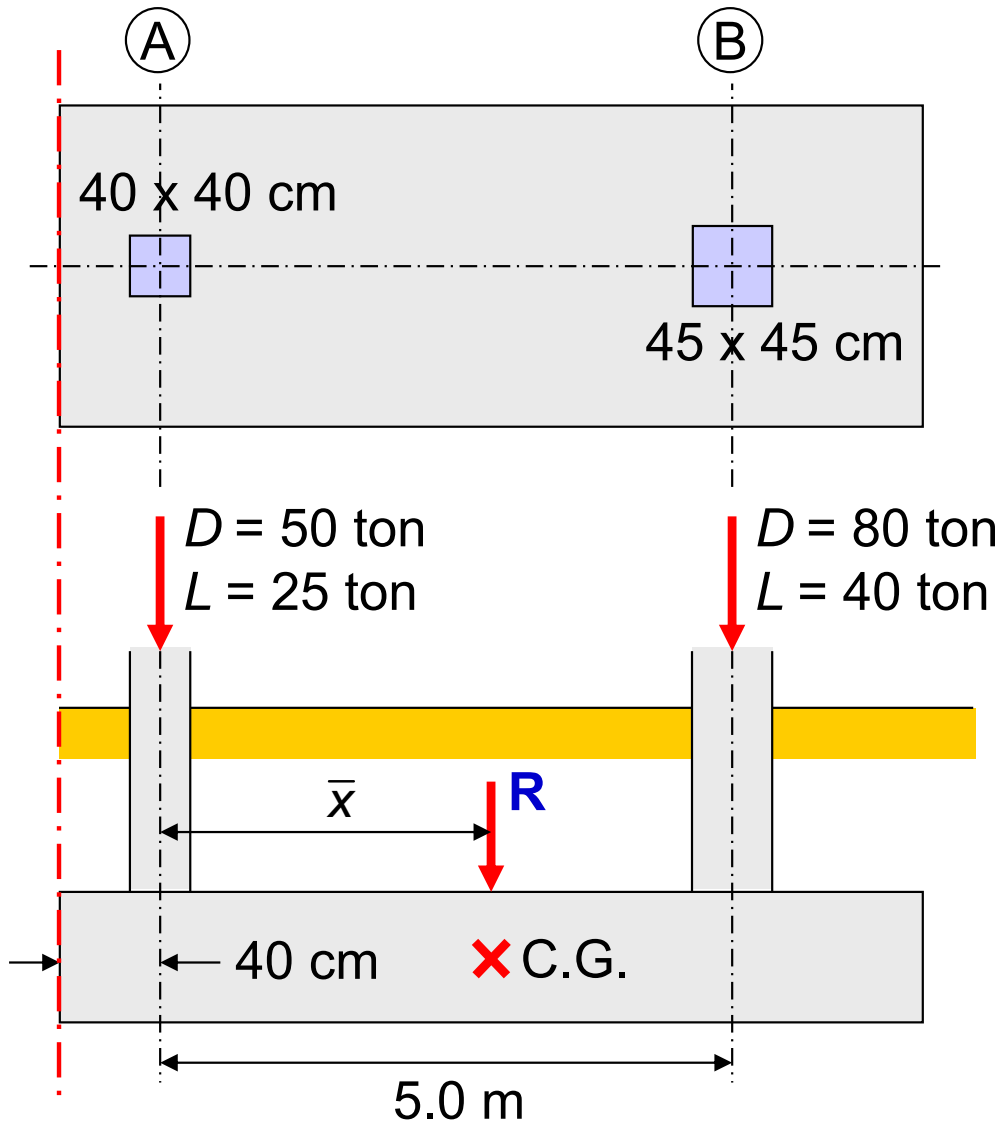
สำหรับในทิศทางสั้น น้ำหนักที่ถ่ายลงมาจากตอม่อจะกระจายลงในพื้นที่จำกัดเท่ากับ ความกว้างเสาตอม่อบวก $d/2$ ในแต่ละข้าง

Side view

ตัวอย่างการออกแบบฐานรากร่วม เพื่อรองรับเสาตอม่อสองต้นห่างกัน 5 เมตร โดยมีเส้นขอบเขตที่ดินอยู่ห่างจากเสาต้นนอก 40 ซม. น้ำหนักรวมแรงแบกทานของดินคือ 10 ตัน/ตร.ม. กำหนด $f'_c = 240$ กก./ชม.² และ $f_y = 4,000$ กก./ชม.²

วิธีทำ

1. ตำแหน่งแรงลัพธ์ R :

$$(75 + 120) \bar{x} = 120(5)$$

$$\bar{x} = 3.1 \text{ m}$$

2. ความยาวฐานราก L :

กำหนด C.G. อยู่ตรงกับ R

ระยะจาก C.G. ถึงขอบฐานรากข้างซ้าย

$$= 3.1 + 0.4 = 3.5 \text{ m}$$

$$\text{ความยาวฐานราก } L = 2 \times 3.5 = 7.0 \text{ m}$$

3. ความกว้างฐานราก B : แรงดันดินที่ยอมให้ $q_a = 10$ ตัน/ตร.ม.

$$B = \frac{P_1 + P_2 + W}{q_a L} = \frac{(50 + 25 + 80 + 40) \times 1.15}{10 \times 7.0} = 3.21 \text{ m}$$

USE 3.3 m

ลองใช้ความหนาฐานราก 60 ซม. ความลึก $d = 52$ ซม.

น้ำหนักฐานราก $W = 0.6 \times 3.3 \times 7.0 \times 2.4 = 33.26$ ตัน

$$\text{แรงดันใต้ฐานราก } q = \frac{50 + 25 + 80 + 40 + 33.26}{3.3 \times 7.0} = 9.88 \text{ ตัน/ตร.ม.}$$

$< q_a$

OK

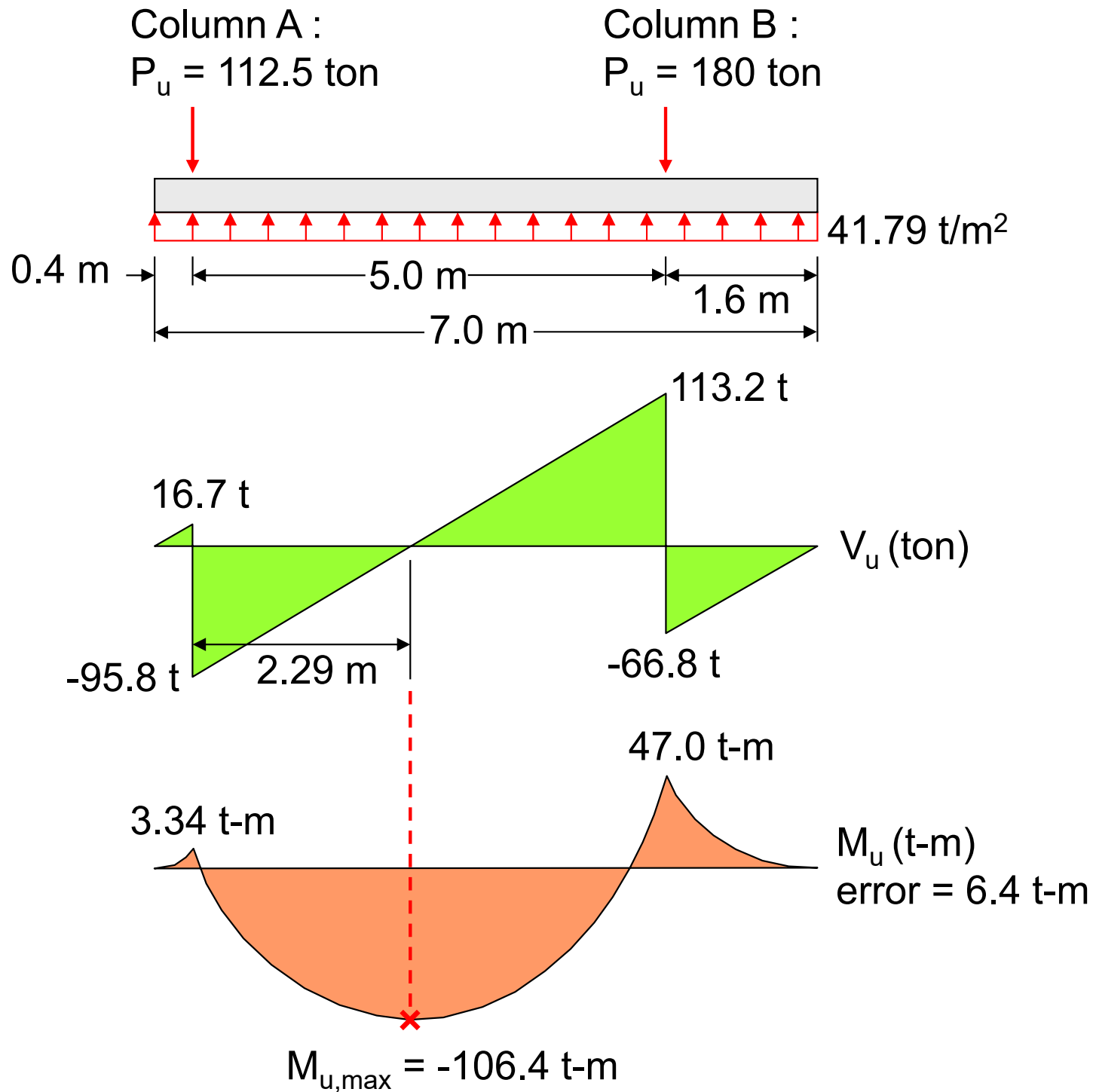
4. แผนภูมิแรงเฉือนและโมเมนต์ในทิศทางยาว

$$\text{เสา A : } P_u = 1.4 \times 50 + 1.7 \times 25 = 112.5 \text{ ตัน}$$

$$\text{เสา B : } P_u = 1.4 \times 80 + 1.7 \times 40 = 180 \text{ ตัน}$$

$$\text{แรงดันดินประลัย : } q_{nu} = \frac{112.5 + 180}{7.0 \times 3.3} = 12.66 \text{ ตัน/ตร.ม.}$$

$$\text{น้ำหนักแผ่ประลัย : } w_u = \frac{112.5 + 180}{7.0} = 41.79 \text{ ตัน/ม.}$$

5. เหล็กเสริมทางยาวรับโมเมนต์ดัด

โมเมนต์ลบมากที่สุดกลางช่วง $-M_u = 106.4$ ตัน-เมตร

$$R_n = \frac{M_u}{\phi b d^2} = \frac{106.4 \times 10^5}{0.9 \times 330 \times 52^2} = 13.6 \text{ กก./ซม.}^2$$

$$\rho = \frac{0.85 f'_c}{f_y} \left(1 - \sqrt{1 - \frac{2R_n}{0.85 f'_c}} \right) = 0.0035$$

ปริมาณเหล็กเสริมที่ต้องการ: $A_s = \rho b d = 0.0035 \times 330 \times 52 = 60.1 \text{ ซม.}^2$

ปริมาณเหล็กเสริมน้อยที่สุด: $A_{s,\min} = 0.0018 \times 330 \times 60 = 35.6 \text{ ซม.}^2 < A_s$

OK

เลือกใช้เหล็ก **10 DB28** ($A_s = 61.58 \text{ ซม.}^2$)

สำหรับโมเมนต์บวก 47 และ 3.3 ตัน-ม. ใช้เหล็กน้อยที่สุด $A_{s,\min}$

เลือกใช้เหล็ก **12 DB20** ($A_s = 37.68 \text{ ซม.}^2$)

6. ตรวจสอบการเฉือนทะลุ พิจารณาเสาแต่ละต้น ใช้แรงดัน $q_{nu} = 12.66$ ตัน/ตร.ม.

เสา A :

$$b_0 = 4(40+52) = 368 \text{ ซม.}$$

$$V_u = 112.5 - 12.66 \times 0.92^2 = 101.8 \text{ ตัน}$$

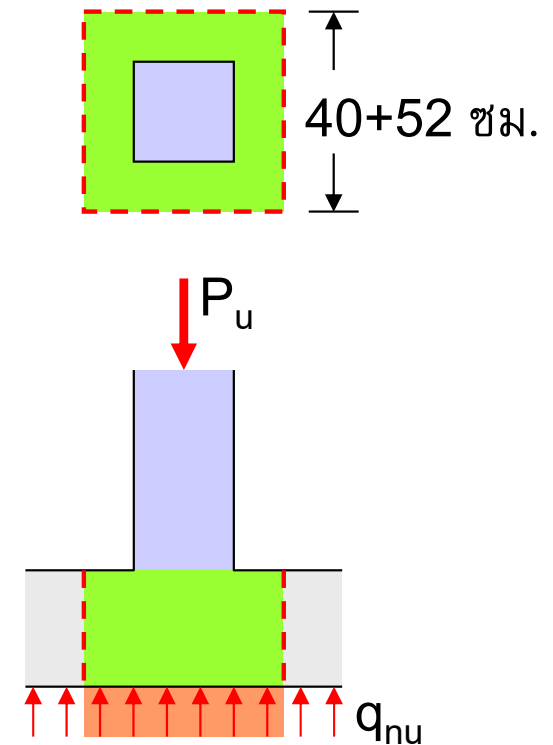
$$\begin{aligned} \phi V_c &= 0.85 \times 1.06 \sqrt{240} \times 368 \times 52 / 10^3 \\ &= 267 \text{ ตัน} > V_u \quad \text{OK} \end{aligned}$$

เสา B :

$$b_0 = 4(45+52) = 388 \text{ ซม.}$$

$$V_u = 180 - 12.66 \times 0.97^2 = 168.1 \text{ ตัน}$$

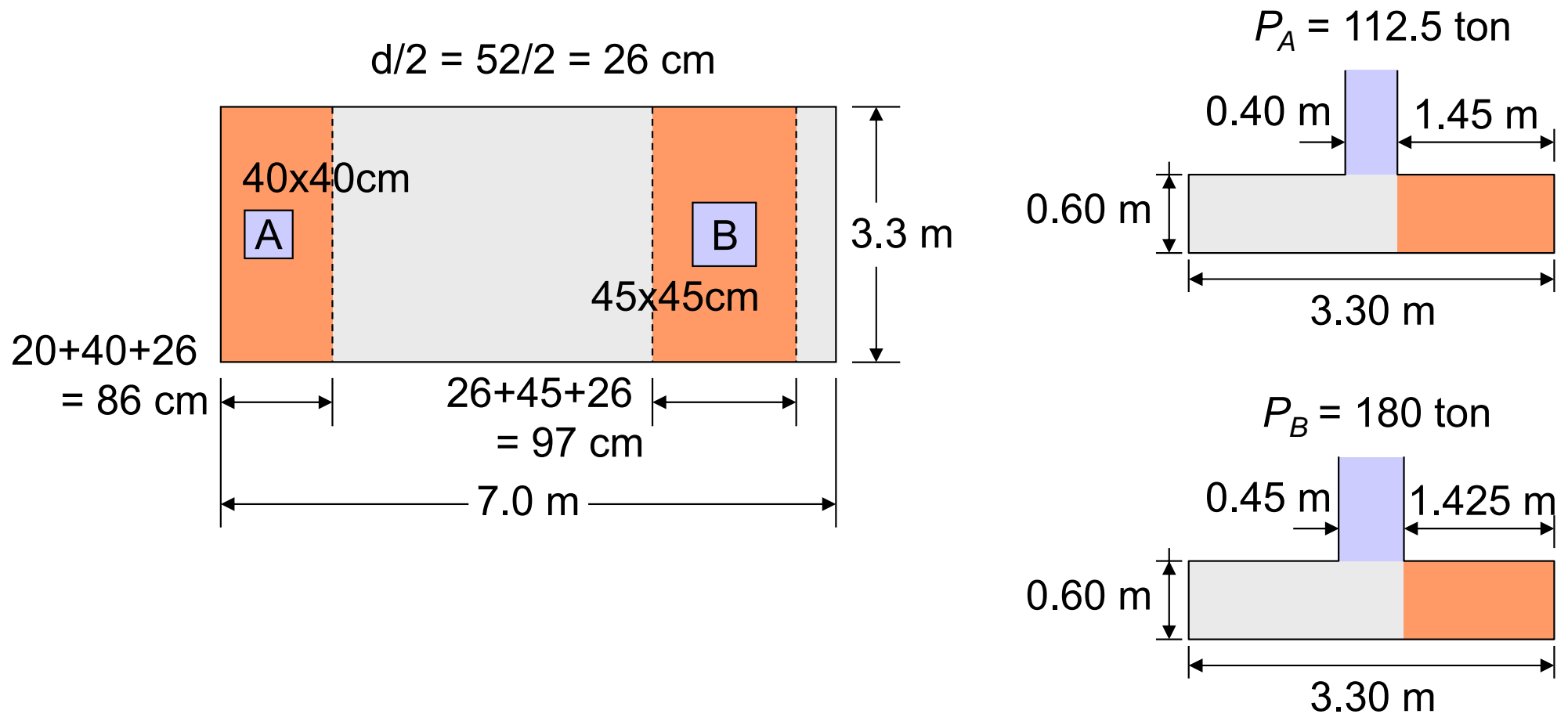
$$\begin{aligned} \phi V_c &= 0.85 \times 1.06 \sqrt{240} \times 388 \times 52 / 10^3 \\ &= 282 \text{ ตัน} > V_u \quad \text{OK} \end{aligned}$$

7. ตรวจสอบการเฉือนคาน จากแผนภูมิแรงเฉือน $V_{u,max} = 113.2$ ตัน

$$\begin{aligned} \text{กำลังเฉือนของคอนกรีต: } \phi V_c &= 0.85 \times 0.53 \sqrt{240} \times 330 \times 52 / 10^3 \\ &= 119.8 \text{ ตัน} > V_u \quad \text{OK} \end{aligned}$$

8. ออกแบบเหล็กเสริมทางสั้น พิจารณาจากผิวเสาแต่ละต้นออกมาข้างละ $d/2$

เสา A :

$$b_e = 20+40+26 = 86 \text{ ซม.}, \quad w_u = 112.5 / 3.3 = 34.1 \text{ ตัน/ม.}$$

$$M_u = 34.1 \times 1.45^2 / 2 = 35.9 \text{ ตัน-ม.}$$

$$R_n = \frac{M_u}{\phi b d^2} = \frac{35.9 \times 10^5}{0.9 \times 86 \times 52^2} = 17.2 \text{ กก./ซม.}^2$$

$$\rho = \frac{0.85 f'_c}{f_y} \left(1 - \sqrt{1 - \frac{2R_n}{0.85 f'_c}} \right) = 0.0045$$

$$A_s = \rho b d = 0.0045 \times 86 \times 52 = 20.1 \text{ ซม.}^2$$

เลือกใช้เหล็ก **7DB20**

($A_s = 21.98 \text{ ซม.}^2$)

เสา B :

$$b_e = 26+45+26 = 97 \text{ ซม.}, \quad w_u = 180 / 3.3 = 54.5 \text{ ตัน/ม.}$$

$$M_u = 54.5 \times 1.425^2 / 2 = 55.3 \text{ ตัน-ม.}$$

$$R_n = \frac{M_u}{\phi b d^2} = \frac{55.3 \times 10^5}{0.9 \times 97 \times 52^2} = 23.4 \text{ กก./ซม.}^2$$

$$\rho = \frac{0.85 f'_c}{f_y} \left(1 - \sqrt{1 - \frac{2R_n}{0.85 f'_c}} \right) = 0.0062$$

$$A_s = \rho b d = 0.0062 \times 97 \times 52 = 31.3 \text{ ซม.}^2$$

เลือกใช้เหล็ก **10DB20**

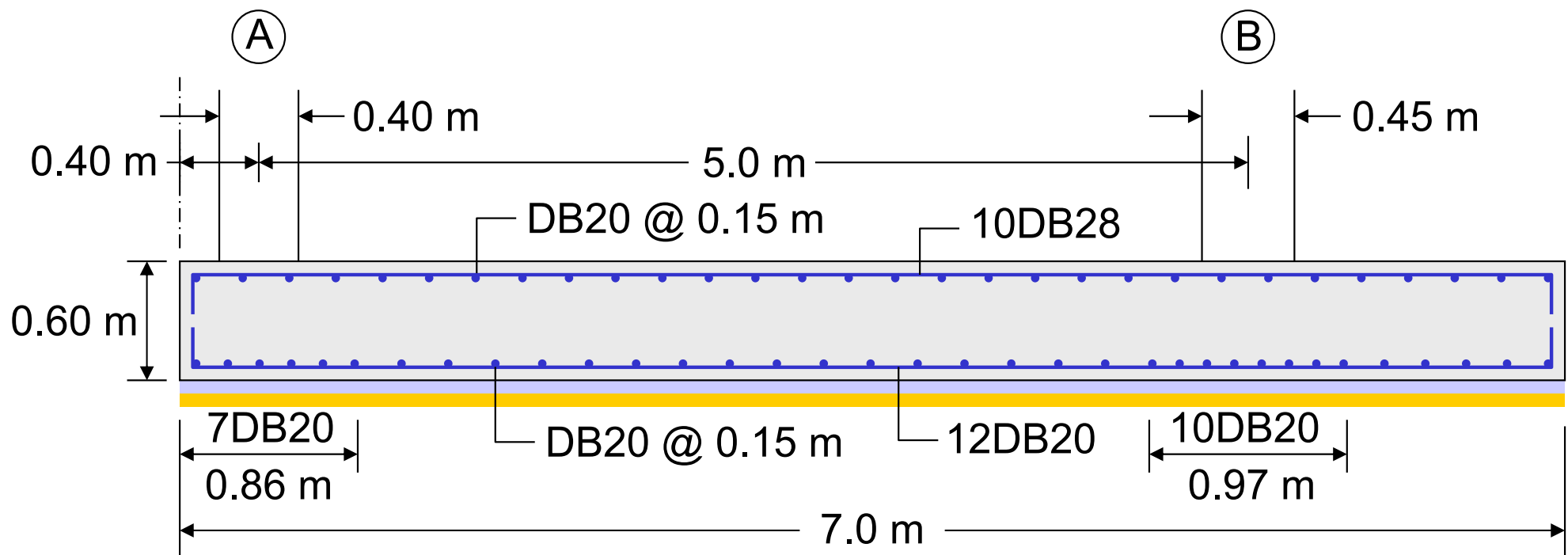
($A_s = 31.4 \text{ ซม.}^2$)

9. เหล็กเสริมต้านทานการแตกร้าว

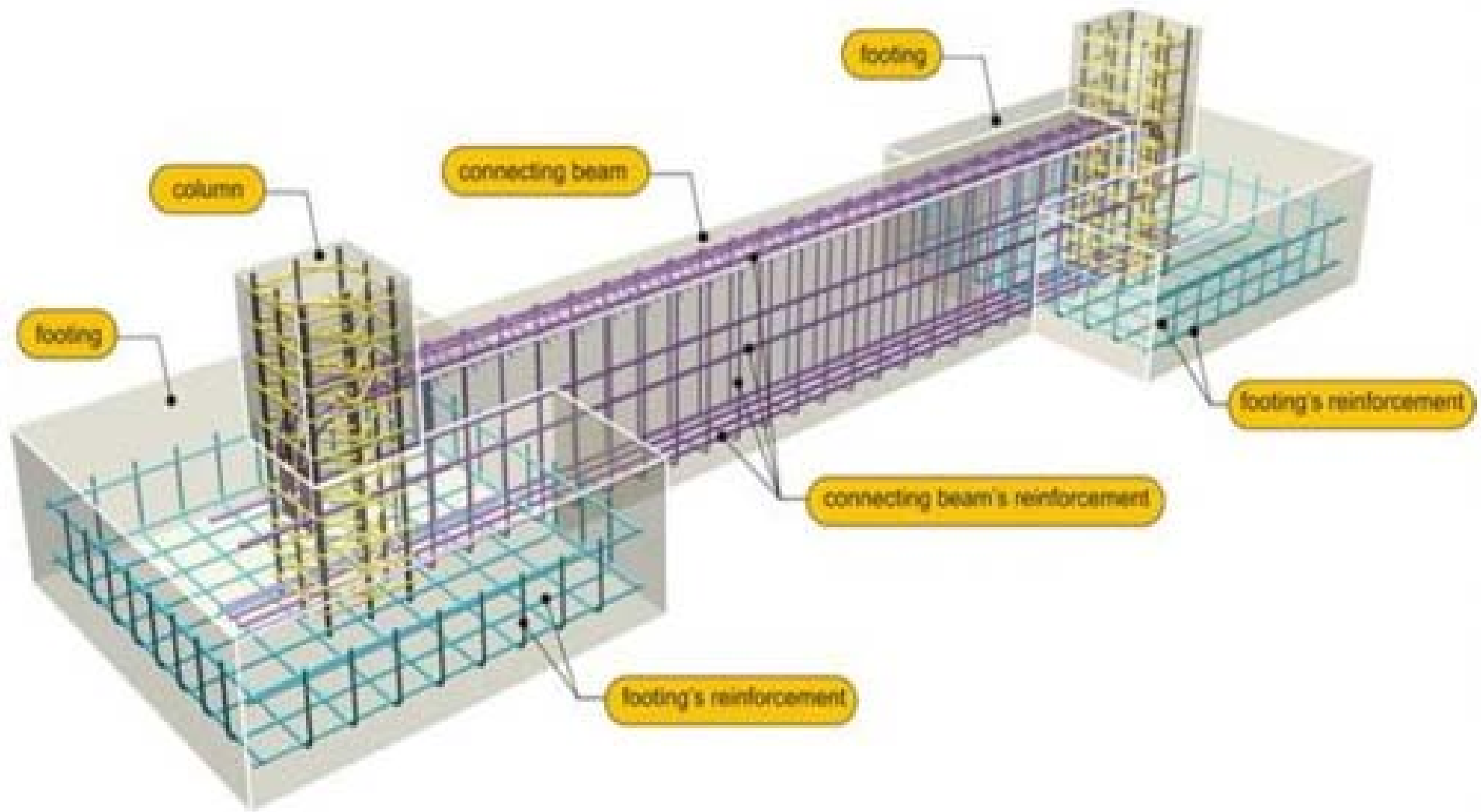
$$A_s = 0.0018(100)(60) = 10.8 \text{ cm}^2$$

USE DB20 @ 0.15

($A_s = 12.56 \text{ cm}^2/\text{m}$)

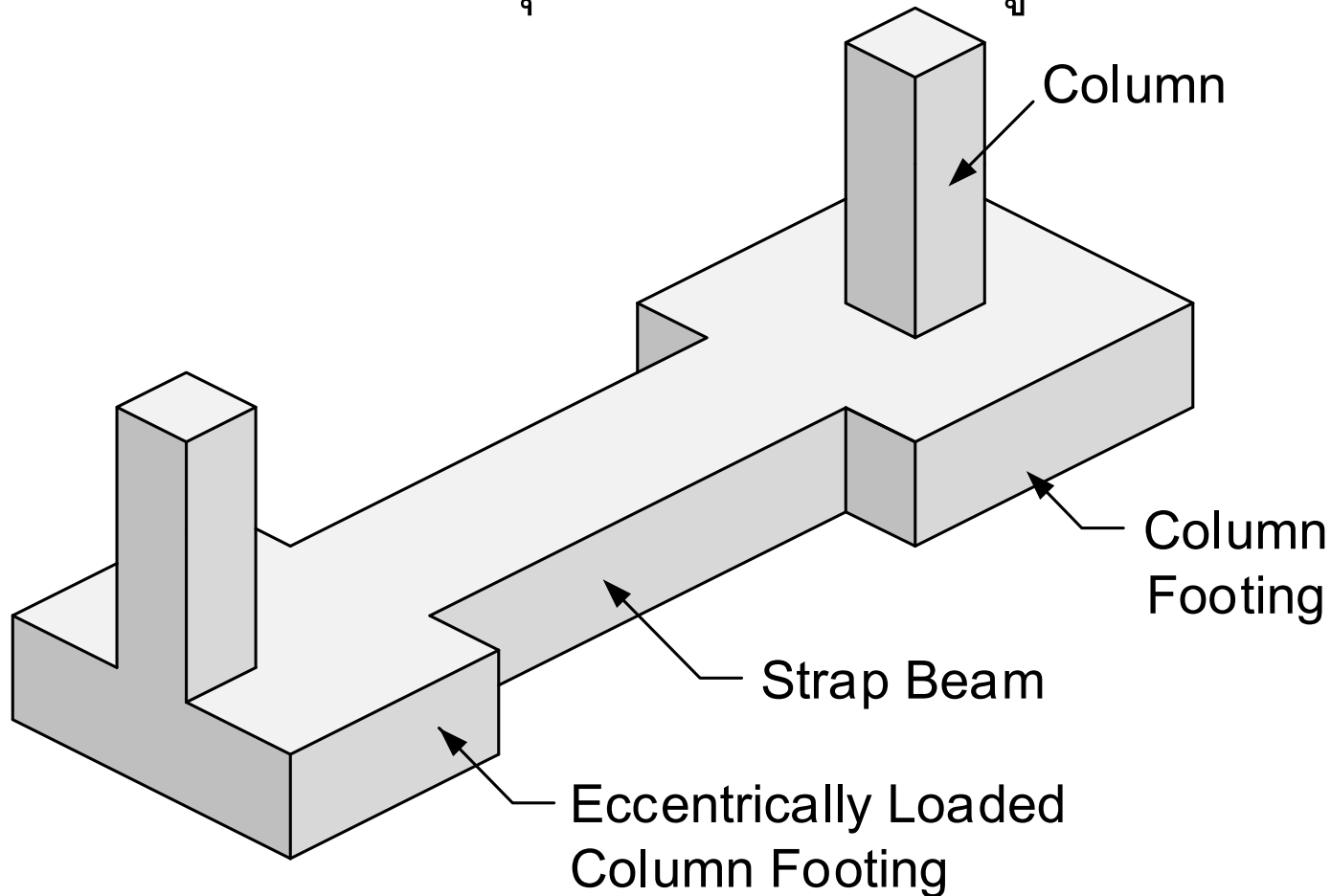

Strap Footing

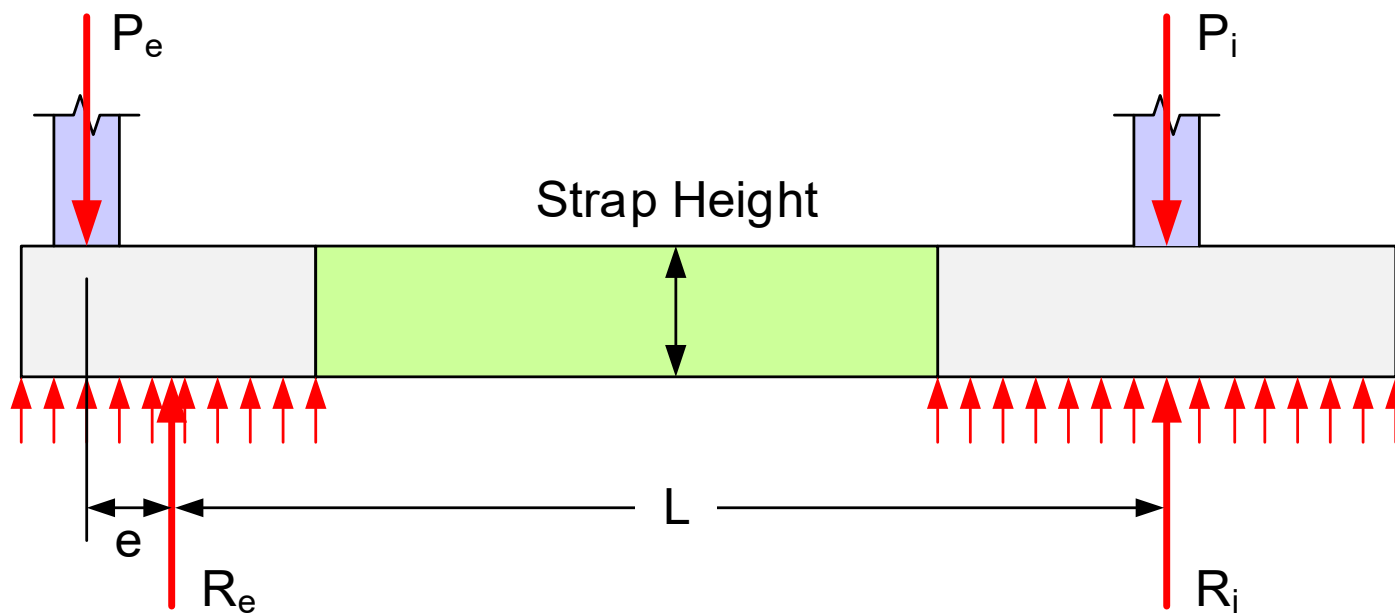
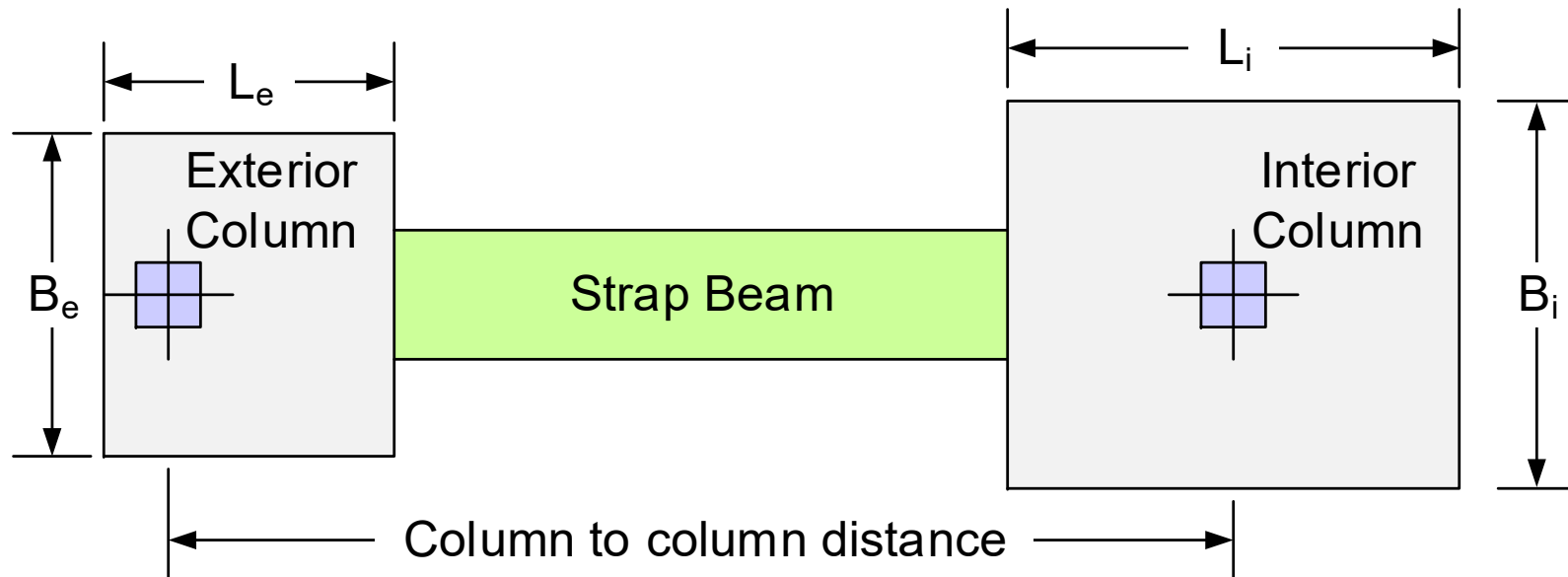

ฐานรากแบบมีคานยึดรั้ง (Strap footing)

เป็นการใช้คานเชื่อมต่อฐานรากเดี่ยวสองฐานเข้าด้วยกัน เนื่องจากเสาต้นนอกอยู่ไม่ตรงศูนย์กลาง กลางฐานรากเพื่อไม่ให้ล้ำเขตที่ดิน ดังนั้นจึงต้องเชื่อมฐานรากของเสาต้นนอกเข้ากับฐานรากของเสาต้นในที่ใกล้ที่สุดเพื่อชดเชยการเยื้องศูนย์กลาง

น้ำหนักบรรทุกทุกและแรงปฏิกิริยา

ขั้นตอนการออกแบบ

คานเชื่อมมักจะถูกก่อสร้างให้ไม่วางบนดินซึ่งจะทำให้โดยวางแบบรองท้องคานแล้วแกะแบบออกก่อนถมดิน ดังนั้นจึงสมมุติว่าไม่มีแรงดันดินกระทำบนคานเชื่อม วัตถุประสงค์ในการใช้คานเชื่อมก็เพื่อให้ได้แรงดันดินใต้แต่ละฐานรากที่สม่ำเสมอและใกล้เคียงกันเพื่อลดความแตกต่างในการเซตตัวให้น้อย

ที่สุด ▶ กำหนดตำแหน่งของแรงลัพธ์ของน้ำหนักบรรทุกของเสาต้นริมและ

ต้นใน

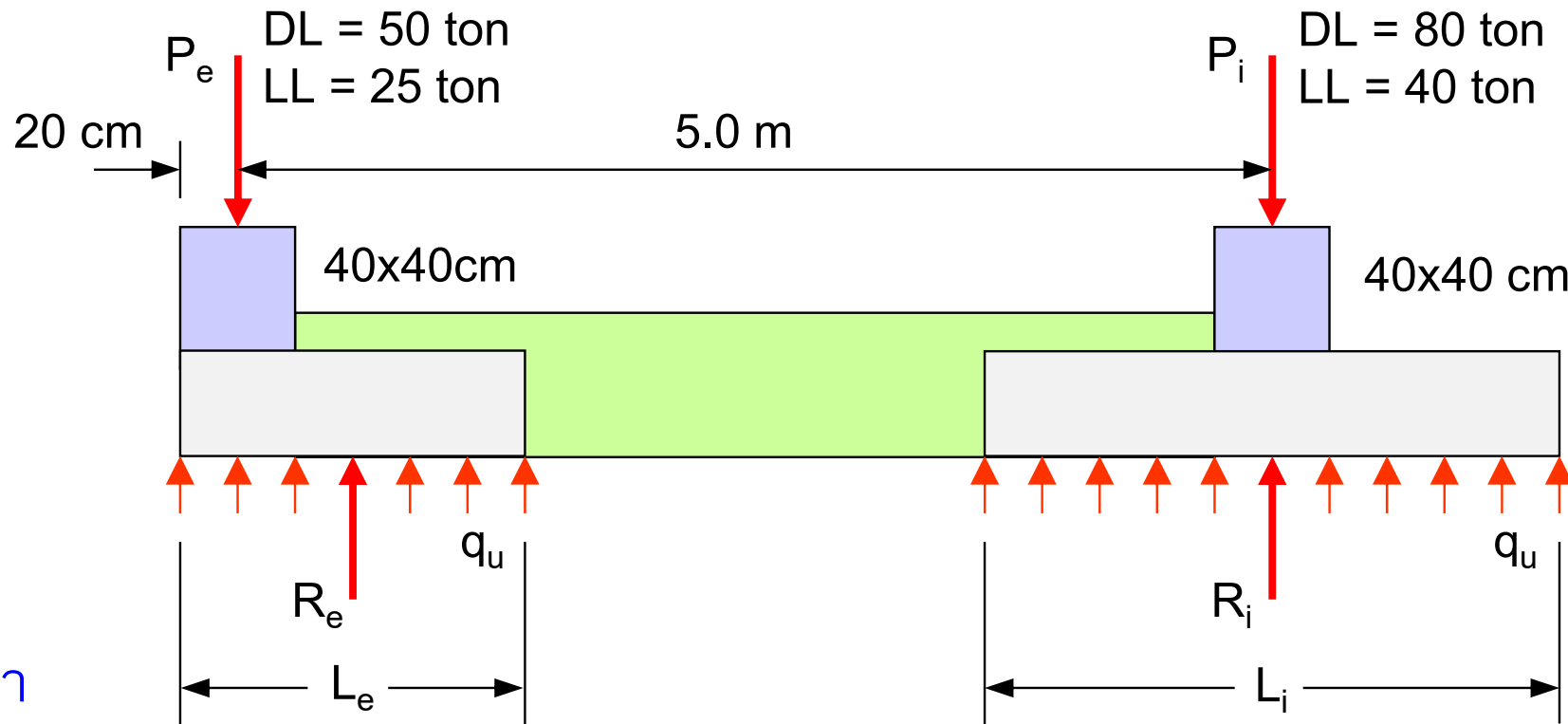
▶ จัดขนาดฐานรากทั้งสองให้ศูนย์ถ่วงพื้นที่ฐานรากตรงกับแรงลัพธ์

เพื่อให้แรงดันดินใต้ฐานกระจายสม่ำเสมอ

▶ ออกแบบฐานรากโดยใช้แรงดันดินที่คำนวณได้

▶ เขียนแผนภูมิแรงเฉือนและโมเมนต์ตัดแล้วออกแบบคานเชื่อม

ตัวอย่างที่ 13.9 จงออกแบบฐานรากแบบมีคานเชื่อมในรูป กำหนดหน่วยแรงดันดินที่ยอมให้ 20 ตัน/ตร.ม. $f_y = 4000$ กก./ชม.²

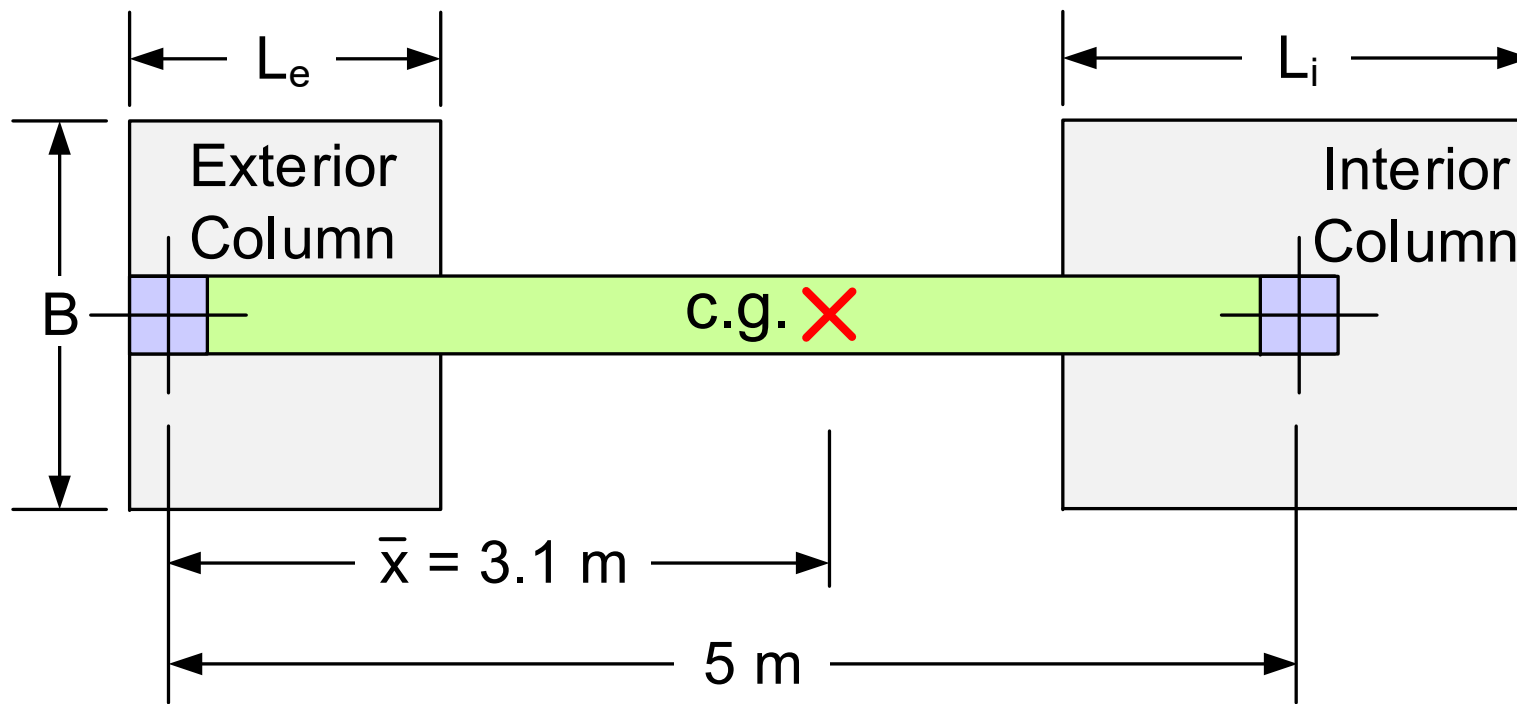

วิธีทำ

1. กำหนดตำแหน่งแรงลัพธ์ R โดยการหาโมเมนต์รอบศูนย์กลางเสาต้นนอก

$$(75 + 120) \bar{x} = 120(5)$$

$$\bar{x} = 3.1 \text{ m from center of exterior column}$$

2. ขนาดฐานราก สมมุติฐานรากหนา = 40 ซม.

$$\text{พื้นที่ฐานรากที่ต้องการ} = \frac{R}{q_a} = \frac{50 + 25 + 80 + 40}{20} = 9.75 \text{ m}^2$$

สมมุติให้ฐานรากมีความกว้าง B เท่ากัน และยาว L_e และ L_i

$$\text{พื้นที่ฐานรากรวม} \quad B L_e + B L_i = 9.75 \text{ m}^2$$

$$[\Sigma M = 0] \quad B L_i (5.0) = (B L_e + B L_i) (3.1) = 9.75 \times 3.1 = 30.225$$

ลองให้ $B = 2.5$ เมตร จะได้

$$L_i = 30.225 / (5.0 \times 2.5) = 2.42 \text{ เมตร}$$

ใช้ $L_i = 2.40$ เมตร

$$L_e = (9.75 - 2.5 \times 2.4) / 2.5 = 1.5 \text{ เมตร}$$

ใช้ $L_e = 1.50$ เมตร

ตรวจสอบ พื้นที่ฐานรากรวม = $2.5 \times 2.4 + 2.5 \times 1.5 = 9.75$ เมตร ตามที่ต้องการ

3. ออกแบบฐานราก ทำเช่นเดียวกับฐานรากเดี่ยวทั้งสองฐานราก

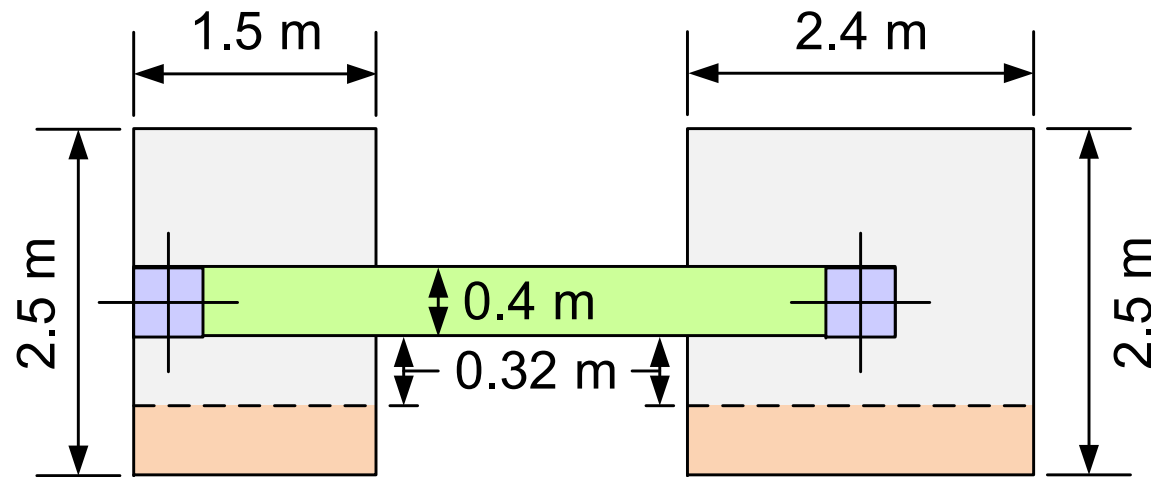
$$\text{น้ำหนักประลัยจากเสาต้นนอก} = 1.4(50) + 1.7(25) = 112.5 \text{ ตัน}$$

$$\text{น้ำหนักประลัยจากเสาต้นใน} = 1.4(80) + 1.7(40) = 180 \text{ ตัน}$$

$$\text{แรงดันดินประลัย } q_u = \frac{112.5 + 180}{1.5 \times 2.5 + 2.4 \times 2.5} = 30.0 \text{ t/m}^2$$

การเขื่อนทะลุไม่ต้องพิจารณาเนื่องจากมีคานยึดรั้ง

การเชื่อมคาน : ความลึก $d = 32$ ซม.

ฐานรากตัวนอก :

$$V_u = 30 \times 1.5 \left[\left(\frac{2.5 - 0.4}{2} \right) - 0.32 \right] = 32.85 \text{ ton}$$

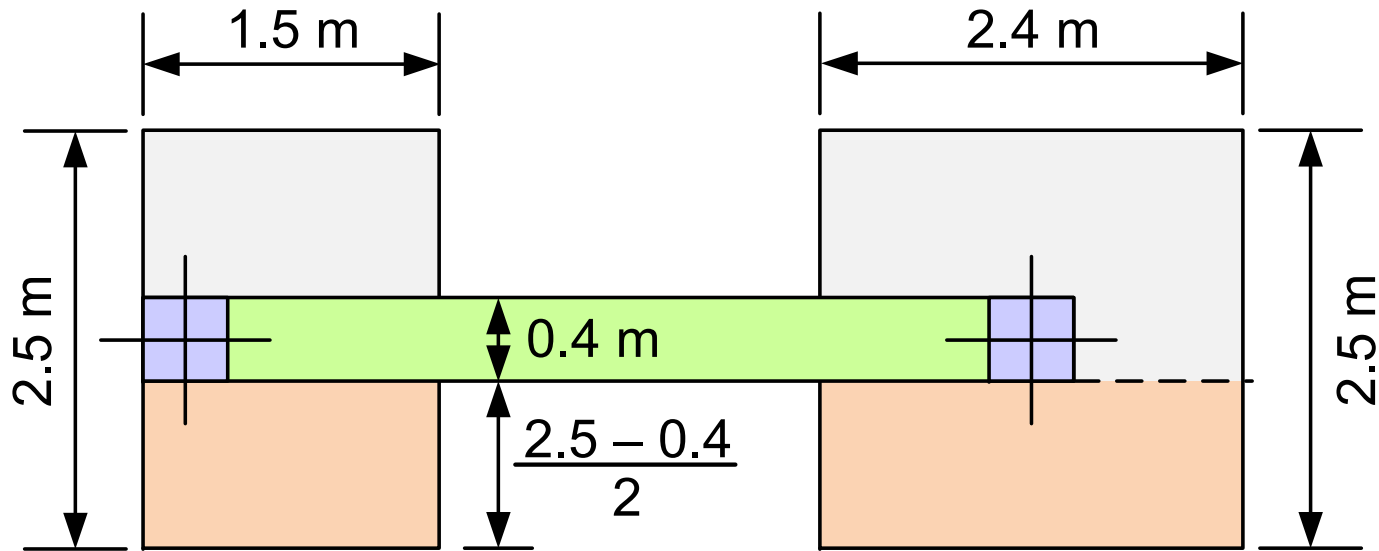
$$\phi V_c = 0.85 \times 0.53 \sqrt{240} \times 150 \times 32 / 10^3 = 33.5 \text{ ton} > V_u \quad \text{OK}$$

ฐานรากตัวใน :

$$V_u = 30 \times 2.4 \left[\left(\frac{2.5 - 0.4}{2} \right) - 0.32 \right] = 52.56 \text{ ton}$$

$$\phi V_c = 0.85 \times 0.53 \sqrt{240} \times 240 \times 32 / 10^3 = 53.6 \text{ ton} > V_u \quad \text{OK}$$

โมเมนต์ดัด : $\rho_{\min} = 0.0035$, $\rho_{\max} = 0.0197$

ฐานรากตัวนอก :

$$M_u = 30 \times \frac{1.5}{2} \times \left(\frac{2.5 - 0.4}{2} \right)^2 = 24.8 \text{ t-m}$$

$$R_n = \frac{24.8 \times 10^5}{0.9 \times 150 \times 32^2} = 17.9 \text{ kg/cm}^2$$

$$\rho = \frac{0.85 \times 240}{4000} \left(1 - \sqrt{1 - \frac{2 \times 17.9}{0.85 \times 240}} \right) = 0.0047 \quad \rho_{\min} < \rho < \rho_{\max}$$

$$A_s = 0.0047 \times 150 \times 32 = 22.56 \text{ cm}^2$$

USE 8DB20 (25.12 ซม.²)

ฐานรากตัวใน :

$$M_u = 30 \times \frac{2.4}{2} \times \left(\frac{2.5 - 0.4}{2} \right)^2 = 39.7 \text{ t-m}$$

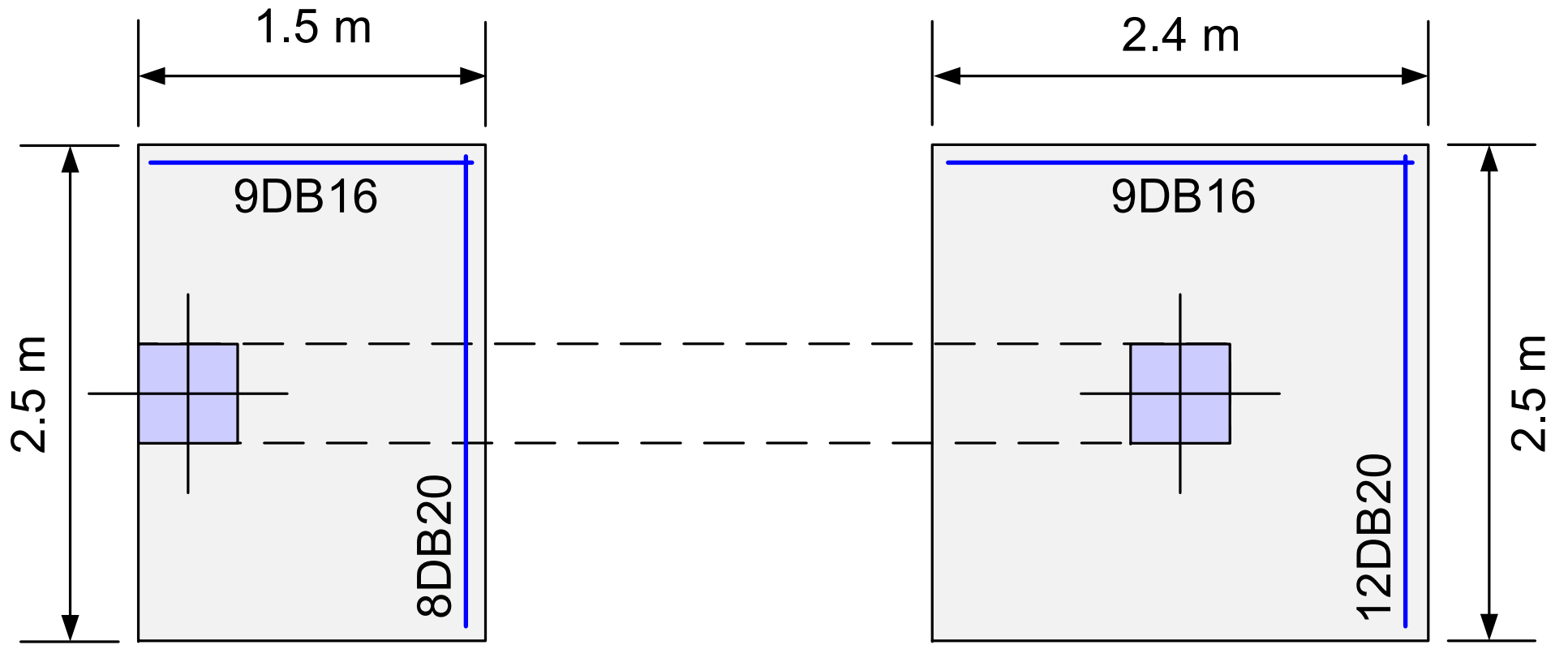
$$R_n = \frac{39.7 \times 10^5}{0.9 \times 240 \times 32^2} = 18.0 \text{ kg/cm}^2$$

$$\rho = \frac{0.85 \times 240}{4000} \left(1 - \sqrt{1 - \frac{2 \times 18.0}{0.85 \times 240}} \right) = 0.0047 \quad \rho_{\min} < \rho < \rho_{\max}$$

$$A_s = 0.0047 \times 240 \times 32 = 36.10 \text{ cm}^2 \quad \text{USE 12DB20 (37.68 ซม.}^2\text{)}$$

เหล็กเสริมกันร้าวทางยาว :

$$A_s = 0.0018 \times 250 \times 40 = 18.00 \text{ cm}^2 \quad \text{USE 9DB16 (18.09 ซม.}^2\text{)}$$

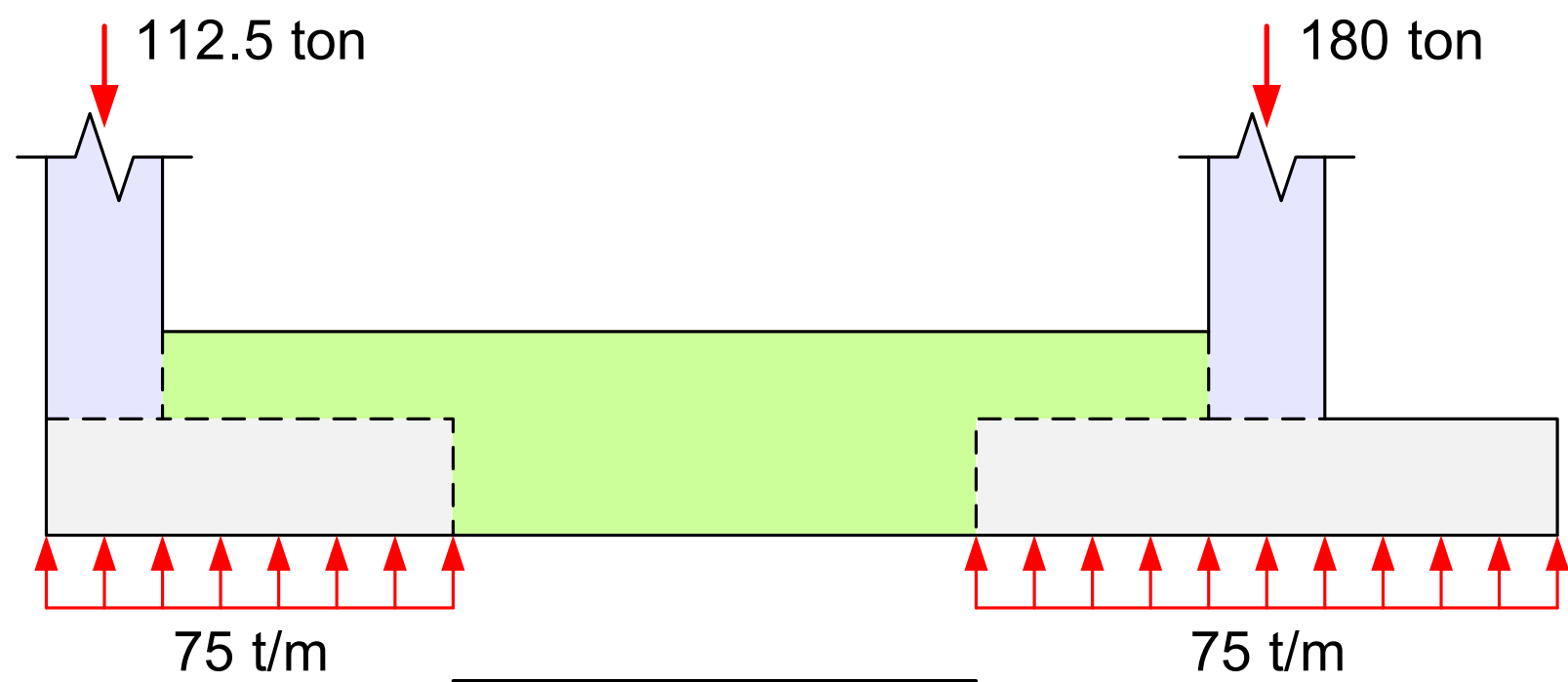

การเสริมเหล็กกับการตัดในฐานรากคานยัดรัง

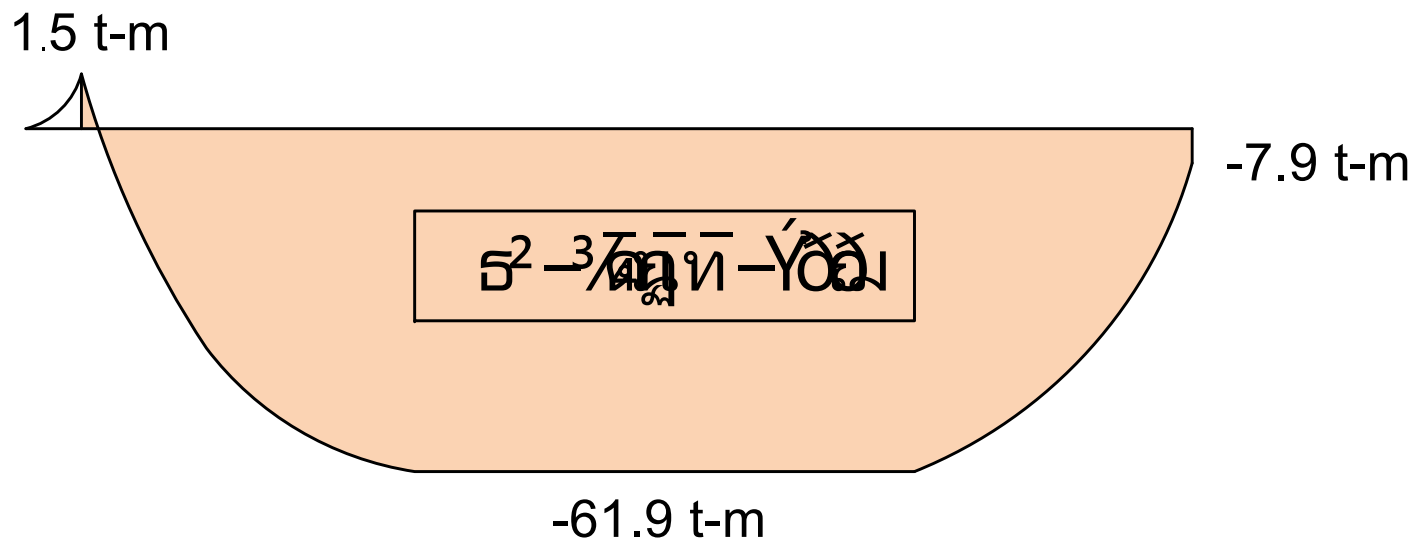
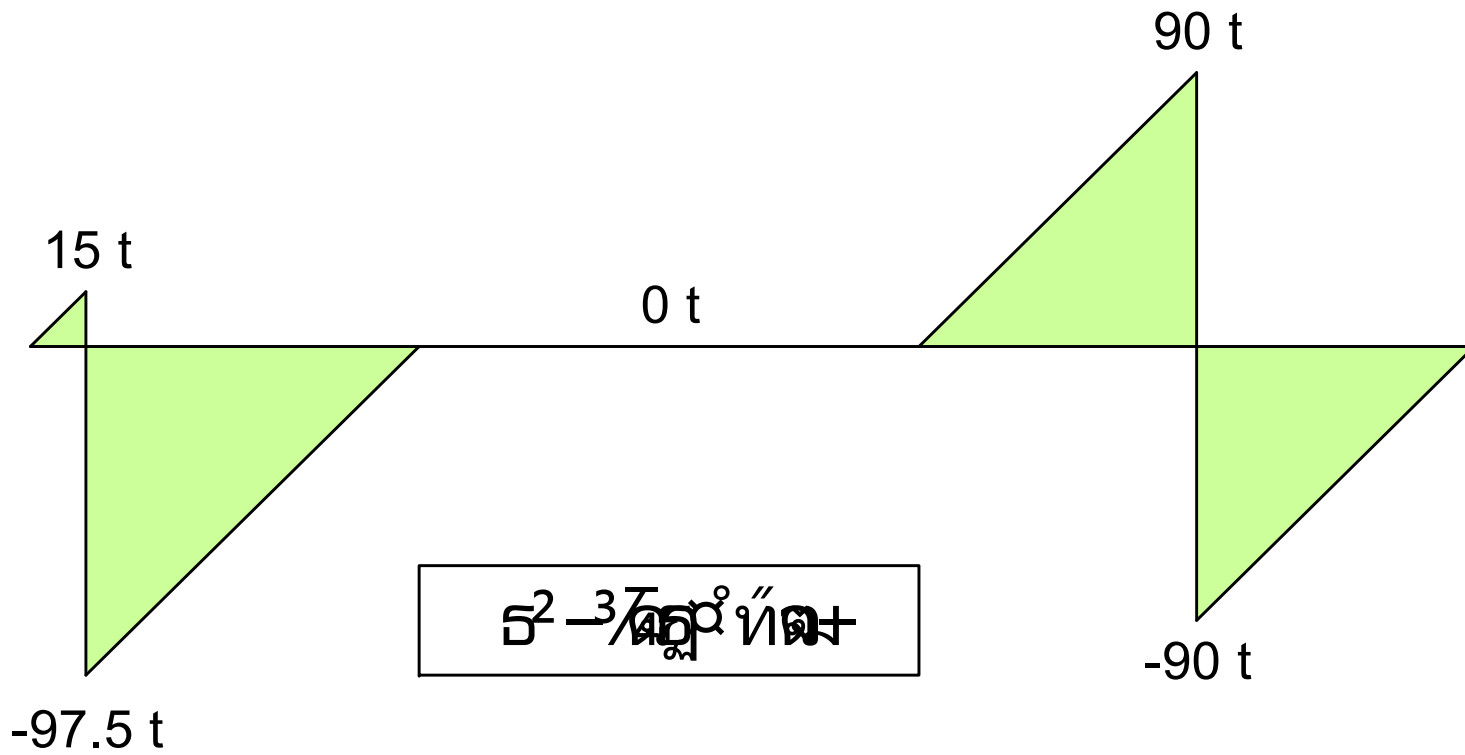
4. ออกแบบคานยึดรั้ง เพื่อรับโมเมนต์ดัดและแรงเฉือน

ออกแบบโมเมนต์ดัด : $\rho_{\min} = 0.0035, \rho_{\max} = 0.0197$

น้ำหนักบรรทุกจากฐานราก = $30 \times 2.5 = 75$ ตัน/เมตร

ธำ ทรัพย์- ญู ธิ

จากแผนภูมิโมเมนต์ดัด โมเมนต์ลบมากที่สุดคือ 61.9 ตัน-เมตร

ลองใช้หน้าตัดคานยี่ดิ่ง 0.40 ม. × 1.00 ม. → **d = 90 ซม.**

$$R_n = \frac{61.9 \times 10^5}{0.9 \times 40 \times 90^2} = 21.2 \text{ kg/cm}^2$$

$$\rho = \frac{0.85 \times 240}{4000} \left(1 - \sqrt{1 - \frac{2 \times 21.2}{0.85 \times 240}} \right) = 0.0056 \quad \rho_{\min} < \rho < \rho_{\max}$$

$$A_s = 0.0056 \times 40 \times 90 = 20.2 \text{ cm}^2 \quad \text{USE 4DB28 (24.63 ซม.}^2\text{)}$$

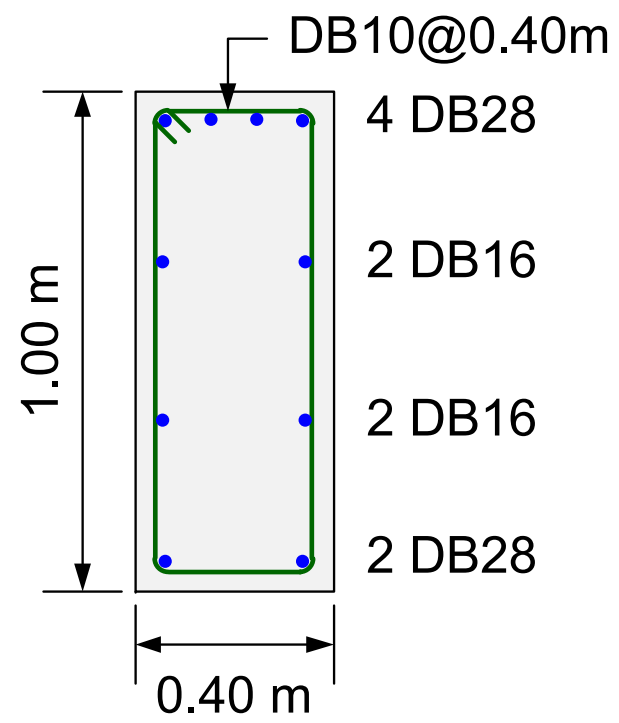
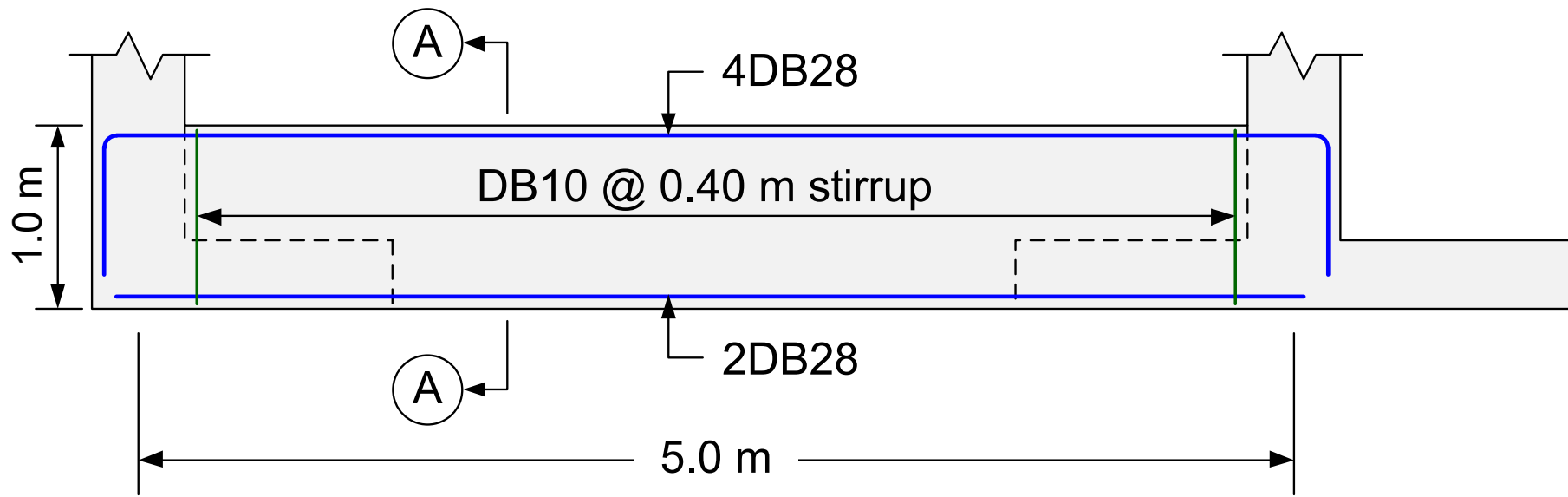
ออกแบบแรงเฉือน : จากแผนภูมิแรงเฉือน ที่ระยะ 0.90 ม. จากผิวเสาต้นริมไปทางขวา

$$V_u = 97.5 - 75 \times (0.2 + 0.9) = 15.0 \text{ ton}$$

$$\phi V_c = 0.85 \times 0.53 \sqrt{240} \times 40 \times 90 / 10^3 = 25.1 \text{ ton} > V_u \quad \text{OK}$$

เหล็กปลอกน้อยที่สุด $\left(\min A_v = 3.5 \frac{bs}{f_y} \right)$ $d/2 = 45 \text{ ซม.} < 60 \text{ ซม.}$

$$\text{DB10 : } (A_v = 2(0.785) = 1.57 \text{ cm}^2) \quad s = \frac{1.57 \times 4,000}{3.5 \times 40} = 45 \text{ cm} \quad \text{USE DB10 @ 0.40 m}$$

Section A-A

แบบรายละเอียดการเสริมเหล็กในคานยึดฐานราก